(1548) "वद सन्देशवचने" (X-चुरादिः-1842. सक. सेट्. उभ.)

आधृषीयः । तेन णिज्विकल्पः ।

'—भाषणे' इति हेमचन्द्र-जैन-कातन्त्रादयः । '—वाक्सन्देशयोः' इति वोपदेवः । '—वचने च' इति द्रुमे इति धा. का. (3-51) ।

'व्यक्तवाचि वदेद्वा णौ वादयेद् वदते वदेत् ।' (श्लो. 109) इति देवः ।

अयं धातुः आत्मनेपदी इति शाकटायनः इति मा. धा. वृत्तिः ।

वादकः-दिका, विवादयिषकः-षिका ; वादकः-दिका, विवदिषकः-षिका, वावदकः-दिका ; वादयिता-त्री, विवादयिषिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि ण्यन्तात् सन्नन्तं विना पूर्वलिखितभौवादिकवदतिवत् (1547) ऊह्यानि ।

ण्यन्तात् सन्नन्ते इमानि रूपाणीति ज्ञेयम्—

विवादयिषिता-त्री, विवादयिषन्-न्ती, विवादयिषिष्यन्-न्ती-ती, विवादयिषमाणः, विवादयिषिष्यमाणः, विवादयिट्-यिषौ-यिषः ; विवादयिषितम्-तः-तवान् ; विवादयिषुः, विवादयिषितव्यम्, विवादयिषणीयम्, विवादयिष्यम्, ईषद्विवादयिषः-दुर्विवादयिषः-सुविवादयिषः ; विवादयिष्यमाणः, विवादयिषः, विवादयिषितुम्, विवादयिषा, विवादयिषणम्, विवादयिषित्वा, प्रविवादयिष्य, विवादयिषम् २, विवादयिषित्वा २ इति ।

(1549) "वदि अभिवादनस्तुत्योः" (I-भ्वादिः 11. सक. सेट्. आत्म.)

'प्रणतिपूर्वमाशिषो वाचनम्=अभिवादनम्' इति मा. धा. वृत्तिः ।

'—नतिमात्रं वाऽभिवादनम्' इति धा. का. व्याख्यायाम् (1-3) ।

'—नुत्यभिवादयोः' इति वोपदेवः ।

वन्दकः-न्दिका, वन्दकः-न्दिका, विवन्दिषकः-षिका, वावन्दकः-न्दिका ; वन्दिता-त्री, वन्दयिता-त्री, विवन्दिषिता-त्री, वावन्दिता-त्री ;

— वन्दयन्-न्ती, वन्दयिष्यन्-न्ती-ती ; —

वन्दमानः, वन्दयमानः, विवन्दिषमाणः, वावन्द्यमानः ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि प्रातिस्विकरूपाणि विना भौवादिककन्दतिवत्